

Roditelji u akciji – RODA

Zagreb, 16. srpnja 2015.

MEDIJIMA - SVIMA

U petak, 17. srpnja 2015., u kinu Europa (dvorana Muller) u Varšavskoj 3 u Zagrebu, s početkom u 11 sati, udruga RODA predstavlja knjižicu „Roditeljstvo iza rešetaka“.

To je knjiga s pričama deset bivših zatvorenica koje su odslužile kaznu zatvora u Kaznionici u Požegi. Njihove životne priče u kojima govore o održavanju bliskosti s djecom tijekom boravka u zatvoru, ili o iskustvu poroda i prvih godina odrastanja svojeg djeteta u Kaznionici, prikupila je Marina Borovac, novinarka koja je za svoju reportažu iz kaznionice u Požegi 2007. godine nagrađena nagradom "Marija Jurić Zagorka" Hrvatskog novinarskog društva, za najbolju reportažu u tiskanim medijima.

Uz Marinu Borovac, na događanju će govoriti zamjenica pravobraniteljice za djecu Maja Gabelica Šupljika, psihologinja Ljiljana Vukota te fotografkinja Marina Paulenka, čije su fotografije iz ciklusa Drugi dom predstavljene u ovoj knjižici.

Knjižica „Roditeljstvo iza rešetaka“ je nastala u okviru Rodina projekta „MA#ME – osnaživanje zatvorenica za roditeljsku ulogu i tržište rada“ koji su sufinancirali Europska unija iz Europskog socijalnog fonda i Ured za udruge Vlade Republike Hrvatske.

Veliki su izazovi bili pred Marinom Borovac: doći uopće do kontakata bivših zatvorenica, jer njih i njihove obitelji jedino anonimnost štiti od osude društva, ohrabriti ih na sudjelovanje u ovom projektu, a zatim ih potaknuti da joj se kroz priče otvore, prisjete onoga što su se trudile zaboraviti i nikome ne pričati - da prožive ponovo svoja iskustva. Marija je o ovom iskustvu ispričala sljedeće: „Potražila sam ju na radnome mjestu. Nije znala da dolazim. Strpljivo sam čekala pogodan trenutak kad joj mogu diskretno prići i kazati zašto sam tu. Osmjehnula se i rekla da pričekam dok završi posao. Sjele smo daleko od mjesta gdje bi nas mogao čuti njezin sin o kojem mi je potom s puno ljubavi govorila. Plakala je. Jednoga dana reći će mu istinu: da nije iz kuće izbivala zato što je išla raditi nego zato što je bila u zatvoru. Kad sam napisala priču, poslala sam joj da pročita. Odgovorila je: "Sada kad sam pročitala tekst plakala sam još i više nego kad sam ti pričala, jer... naravno... bila sam sama. Drago mi je da si me pažljivo saslušala, dosad nikome nisam ispričala sve budući da sam sigurna kako nitko ne želi baš previše slušati priče jedne bivše zatvorenice..." A željela je, ustvari, svima pričati o svome dječaku kojeg neizmerno voli, a kojeg tijekom izdržavanja kazne nije mogla viđati jer njezina obitelj nije imala novca za stotine kilometara dugo putovanje do Požege. Htjela je reći koliko joj je, baš kao i svakoj drugoj majci, nedostajao njegov zagrljaj."

Predgovore za ovu knjižicu napisale su dvije psihologinje; zamjenica pravobraniteljice za djecu Maja Gabelica Šupljika kaže: "Neke od priča iz ove knjige bolne su i teške, neke optimistične, a sve odražavaju iskustvo i doživljaj svojih autorica koje su ujedno i bivše zatvorenice. One odražavaju i njihovu odluku da podijele s nama teške i lake trenutke za vrijeme izvršavanja kazne zatvora. Ima u ovim pričama prizora koji zabrinjavaju, zgražaju, ali ima i onih koji bude nadu i novu životnu perspektivu. Važno je što majke doživljavaju jer će se njihova iskustva, stavovi, planovi i doživljaji odražavati na odnos s djetetom, a onda i na samo dijete i njegov pogled na svijet. Vidimo da većina njih radi što i sve ostale majke:

doje, tješe i umiruju bebe, hrane, presvlače, grle, pričaju priče, dive se crtežu, pričvršćuju špangice. Ove priče nas i podsjećaju da rešetke, staklene pregrade, teška vrata i ključevi ne trebaju i ne moraju narušiti odnos i stvaranje bliske povezanosti djeteta i majke ili djeteta i druge bliske osobe. Ili, kao što kaže francuska psihologinja Marie-France Blanco, djeci treba reći da u zatvoru postoje ograničenja koja se tiču zakona, ali ne postoje ograničenja koja se tiču ljubavi."

O majčinskim izazovima Ljiljana Vukota je rekla: "Majčinstvo iz ovih priča široj javnosti je nepoznato i daleko. Sigurna sam da će ih na poseban način doživjeti žene koje su radi izdržavanja kazne odvojene od djece, kao i one koje su rodile za vrijeme izdržavanja kazne. One će najbolje shvatiti kako je teško kad zbog naših djela posljedice trpe oni koji bi najmanje trebali – djeca. Vjerujem da će priče dirnuti sve majke, jer nitko bolje od njih ne može predočiti osjećaj užasa radi prisilne separacije od djeteta. Teško je to i kad se radi o odlasku u bolnicu, pa čak i kad je separacija naš izbor zbog odlaska na posao ili dužeg izbjivanja iz bilo kojeg razloga. Nadam se da će dirnuti sve žene i muškarce osobito one koji tek trebaju postati roditelji. Sve što radimo i sve ono što jesmo reflektira se na našu djecu. Ponekad je teško preuzeti odgovornost za to, a žene iz ovih priča su upravo to učinile u vrlo stresnim okolnostima. Suočile se i preuzele odgovornost."

Za udruhu RODA

Izvršna direktorica

Ivana Zanze

Kontakt telefon 091 586 3717

Naziv projekta: MA#ME - Osnaživanje zatvorenica za roditeljsku ulogu i uključivanje na tržište rada, Grant contract No. IPA 4.1.5.2.02.01.c04. Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda i Ured za udruge Vlade RH.

Partneri na projektu: Centar za podršku i razvoj civilnog društva Delfin – Pakrac, Hrvatski zavod za zapošljavanje – područni ured Požega.

Sadržaj ovog materijala isključiva je odgovornost udruge RODA.